

Sygnatura akt VI Ka 823/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **23 września 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywiół (spr.)

Sędziowie SSO Małgorzata Peteja-Żak

SSO Grażyna Tokarczyk

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Macieja Świądrycha

Prokuratora Prokuratury Rejonowej wZ.

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2016 r.

sprawy **A. R.** ur. (...) w G.,

syna J. i G.

skazanego w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 8 kwietnia 2016 r. sygnatura akt VII K 854/15

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 i obniża wymierzoną skazanemu karę łączną pozbawienia wolności do 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia skazanego od zapłaty wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

VI Ka 823/16

UZASADNIENIE

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 8 kwietnia 2016r., sygn. akt VII K 854/15, został zaskarżony apelacją obrońcy skazanego A. R..

Sąd Okręgowy w części uwzględnił zarzuty tego środka odwoławczego, czego konsekwencją była zmiana zaskarżonego wyroku w zakresie wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej za zbieg realny przestępstw wskazany w pkt 1.

Sąd Okręgowy uznał mianowicie, że kara łączna 2 lat i 5 miesięcy wymierzona skazanemu przez sąd meriti nie uwzględnia w sposób dostateczny związku przedmiotowego pomiędzy czynami pozostającymi w zbiegu, który jest dość ścisły, gdyż wszystkie przestępstwa nie tylko godziły w to samo dobro chronione prawem jakim jest mienie, ale stanowiły występki w zasadzie tożsamo kwalifikowane.

Podkreślenia wymaga także, że dopuszczając się tych czynów oskarżony był osobą nie karaną, a zatem w czasie naruszania porządku prawnego poprzez oszukiwanie pokrzywdzonych nie był jeszcze poddany oddziaływaniom represyjno-wychowawczym poprzez stosowanie jakichkolwiek środków karnej reakcji.

Sąd Rejonowy nie dość uwzględnił również pozytywną opinię o skazanym z okresu pobytu w zakładzie karnym. Z treści opinii wynika, że skazany zachowuje się poprawnie, jest zatrudniony, właściwie realizuje obowiązki wynikające z faktu zatrudnienia, karę odbywa w systemie indywidualnego programu oddziaływań, bierze udział w organizowanych warsztatach i programach korekcyjnych, był nagradzany.

Wszystkie powyższe okoliczności, jakkolwiek zauważone przez sąd pierwszej instancji, nie znalazły, w ocenie sądu odwoławczego, należytego odzwierciedlenia w wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności, której rozmiar określony przez sąd meriti oceniony został jako rażąco surowy.

Stąd też Sąd Okręgowy złagodził orzeczoną karę łączną do 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Nie znalazł natomiast sąd odwoławczy przesłanek do ukształtowania kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej za omówiony wyżej zbieg przestępstw, jak i kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej za zbieg wskazany w pkt 3 zaskarżonego wyroku oraz kary łącznej grzywny w oparciu o zasadę pełnej absorpcji – o co wnosił apelujący.

Wymaga podkreślenia, że zasada ta, podobnie jak zasada kumulacji, ma charakter wyjątkowy i może być stosowana tylko w nadzwyczajnych sytuacjach uzasadniających szczególnie korzystne ukształtowanie wymiaru kary łącznej.

W ocenie sądu odwoławczego taka ekstraordynaryjność w odniesieniu do skazanego nie zachodzi.

Jakkolwiek pozostaje faktem, że na wymiar kar łącznych, a więc na wybór zasady, w oparciu o którą sąd taki wymiar kształtuje, ma wpływ związek przedmiotowy pomiędzy przestępstwami przypisanymi w poszczególnych wyrokach jednostkowych, a także zachowanie skazanego w okresie odbywania kary, to jednak nie są to czynniki, które wymiar kar łącznych determinują.

Równie istotne znaczenie ma ilość przestępstw pozostających w realnym zbiegu oraz ilość ustalonych realnych zbiegów przestępstw.

Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma bowiem wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji ogólnej i indywidualnej. Nie można zatem tracić z pola widzenia tego, że skazany wielokrotnie naruszał porządek prawny. Popelnienie większej ilości przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektyw absorpcji /wyrok SA w Warszawie z 12.07.2000r. II Aka 171/00/.

Skoro w zbiegu realnym, którego dotyczy pkt 1 zaskarżonego wyroku pozostawały 4 przestępstwa / i to o niemalym stopniu społecznej szkodliwości, to stosowanie zasady absorpcji nie było zasadne.

Tym bardziej kształtowanie wymiaru kary łącznej za zbieg wskazany w pkt 3 w oparciu o taką najkorzystniejszą zasadą nie było możliwe, skoro zbieg obejmował aż 69 przestępstw, a jedno z nich w ogóle nie pozostawało w związku z pozostałymi czynami godząc w zupełnie inne dobro prawem chronione. Dodatkowo podkreślić należy, że w tym przypadku był to już kolejny zbieg przestępstw, zatem nie sposób powoływać się tu na mający łagodzące znaczenie przy wymiarze kary łącznej czynnik pierwszego ostrzeżenia.

Nie jest także przekonującym wykazywanie rażącej surowości kary łącznej grzywny, skoro ta orzeczona przez sąd pierwszej instancji wręcz symbolicznie wykracza poza minimum determinowane wymiarem najwyższej kary jednostkowej.

Sąd Okręgowy uznał również, że prawidłowo sąd pierwszej instancji nie znalazł podstaw do zastosowania względem skazanego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kar łącznych pozbawienia wolności. Pomimo wszystkich wskazanych już pozytywnych czynników dotyczących skazanego brak jest podstaw do przyjęcia względem pozytywnej prognozy kryminologicznej. Dotychczasowa postawa skazanego wskazuje na dużą łatwość w naruszaniu porządku prawnego. Nie ma więc na czym oprzeć założenia, iż daje on obecnie gwarancję przestrzegania prawa w przyszłości. Pożądane efekty oddziaływania resocjalizującego, widoczne już w postawie i sposobie zachowania skazanego, wymagają jednak dalszego utrwalenia.

Zasadności powyższego stanowiska nie niweczy wzgląd na sytuację osobistą i rodzinną skazanego, gdyż okoliczności z tym związane muszą ustąpić przed tymi, które mają ścisły związek z popełnionymi czynami, za które sprawca ponosi odpowiedzialność karną.

Z naprowadzonych względów Sąd Okręgowy, nie podzielaając argumentacji apelującego, nie dokonał żadnych dalszych zmian zaskarżonego wyroku.